

[Svend Andersen (Rosk.a.)]

Vil det ikke være sådan, at det værft f. eks. i Sri Lanka, som vil ombygge og modernisere, senere hen vil være en konkurrent til danske værfter og måske kan være medvirkende årsag til, at danske værfter simpelt hen må lukke eller i hvert fald afskedige mennesker? Det er da bestemt heller ikke nogen urimelig ting at diskutere.

Så forstod jeg på ordføreren fra SF, at hun ikke ville diskutere det forstandige, men i øvrigt forstod jeg ikke ret meget af det, denne ordfører kom frem til.

Hr. Ib Nørlund mente, at fremskridtspartiet var udtryk for en stupid og arrogant anti-humanisme, og det lyder da meget velklingende. Men det er vel egentlig således, at overordentlig mange kommunistiske lande har udvist en antihumanisme, som virkelig kan mærkes. Fremskridtspartiet har aldrig udvist nogen antihumanisme. Det, der er vores grundlæggende holdning til u-lands-spørgsmål, er, at vi i modsætning til flertallet her i folketinget ikke går ind for tvang. Det, et flertal her i folketinget går ind for, er, at man skal tvinge befolkningen til at give u-landsbistand, til at betale omkring et par tusinde kroner pr. familie i u-landsbistand. Det, der er vores holdning, er, at alle mennesker, der har lyst til at give u-landsbistand, selvfølgelig skal have lov til det. Både hr. Ib Nørlund og hr. Bolvig, og hvem der ellers måtte have lyst til at give u-landsbistand, skal selvfølgelig gøre det, men vi vil ikke tvinge folk til det. Vores budskab er altså et humanistisk budskab om frihed i modsætning til tvang, som vi i allerhøjeste grad forbinder med antihumanisme.

Jeg forstod, at hr. Bolvig, som i øvrigt svang sig meget højt op, mente, at dette var uhyggelig egoistisk, og hr. Bolvig mente også at kunne læse, hvad der ville ske i fremtiden. Hr. Bolvig sagde, at fremtiden ville byde på blodige konfrontationer. Det er nok ikke utænkeligt, at fremtiden ligesom fortiden vil byde på det, men det vil i hvert fald ikke være spørgsmålet om, hvorvidt den danske befolkning tvinges til at yde u-landsbistand, der bliver afgørende for, om fremtiden vil komme til at byde på blodige konfrontationer. Hr. Bolvig brugte også en række andre superlativer såsom sindssyghed og tåbelighedens triumf, men hvad der i øvrigt var sammenhængen i det, synes jeg ikke var eventyrlig klart.

Hr. Honoré mente ikke, at privat godgørelsen kan skaffe de tilstrækkelige midler. Ja men så må hr. Honoré også være klar over, at så er der tilsyneladende ikke den folkelige opbakning bag u-landsbistanden, og det er stadig væk vores opfattelse, at hvis befolkningen ikke vil give u-landsbistand, skal den heller ikke tvinges til det. Men det, et flertal i dette ting går ind for, er altså som sædvanlig tvang og formynderi.

Fru Lis Stalck var meget overbevist eller lød i hvert fald overordentlig overbevist, da hun f. eks. sagde, at hver eneste sag var nøje gennemarbejdet og nøje gennemtænkt. Jeg må ærligt talt sige, at vores indtryk er bestemt ikke, at det er nøje gennemarbejdet og nøje gennemtænkt, men det er spørgsmål, som vi måske kan komme lidt nærmere ind på under en fornuftig udvalgsbehandling.

Hr. Steen Folke var tilsyneladende vældig glad for u-landsbistanden, fordi den hovedsagelig gik til lande, der havde et efter hans opfattelse progressivt styre. Jeg ved ikke, om det er Moçambique, han tænker på. Moçambique overtræder menneskerettighederne, Tanzania overtræder menneskerettighederne, Vietnam overtræder menneskerettighederne, Bolivia overtræder sandsynligvis også menneskerettighederne, og sådan kan man blive ved. Hvis det er det, hr. Steen Folke kalder et progressivt styre, et styre, der groft overtræder menneskerettighederne, der putter anderledes tænkende i genoptræningslejre, og som i øvrigt foretager en række andre brud på menneskerettighederne, må jeg sige, at vi har vidt forskellige opfattelser af, hvad der er et progressivt styre. Det synes jeg bestemt er noget, vi bør diskutere.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Jeg skal ikke forlænge denne debat meget, for jeg synes, at nogle af indlæggene har meget frem mod den mere principielle drøftelse, vi skal have. Det gjorde bl. a. hr. Erhard Jakobsens indlæg. Der vil jo senere blive lejlighed til under den folketingsdebat, der allerede er optræk til, om principperne i u-landspolitikken at komme ind på denne problemstilling og også ganske rigtig på den usikkerhed, der mange steder findes over for, hvilken vej man skal køre.

Hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s bærende humanistiske budskab, som man må håbe